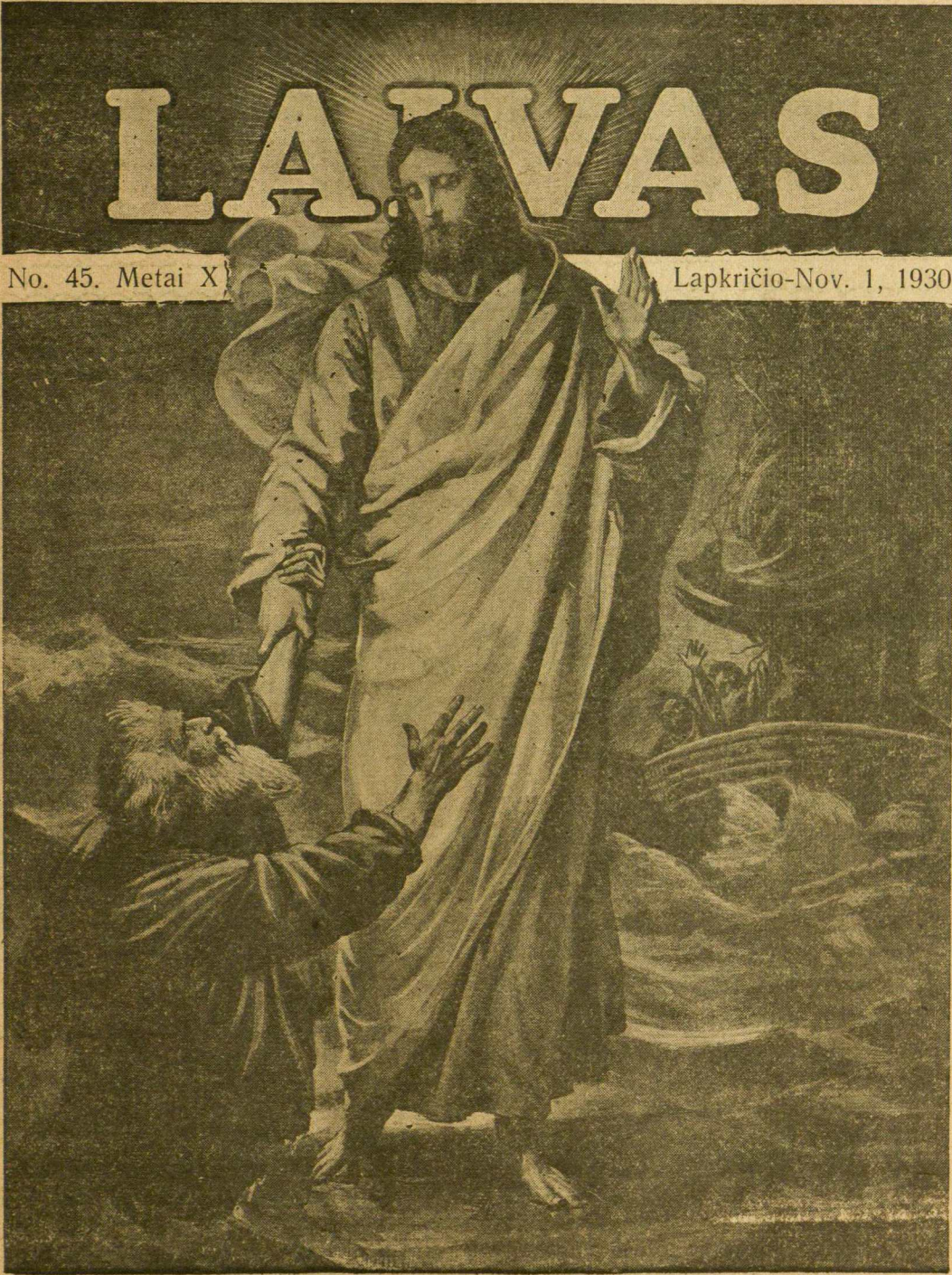

LĀTVAS

No. 45. Metai X

Lapkričio-Nov. 1, 1930

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

" L A I V A S "

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XXI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

MATO 18, 23—35.

NUO metu Jėzus pasakė savo mokytiniais šitą prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs norėjo daryti apyskaitą su savo tarnais. Kuomet jis buvo pradėjęs daryti apyskaitą, atvesta pas jį vienas, kurs buvo jam kaltas dešimtį tūkstančių talentų. Kadangi jis neturėjo, iš ko užmokėti, jo valdovas liepė parduoti jį, jo pačią, vaikus ir visa, ką turėjo, ir užmokėti. Tas tarnas parpuolęs meldė jį sakydamas: Turėk link manęs kantrybės, ir aš visa tau užmokėsiu. Valdovui pagailo to tarno; jis paleido jį ir dovanojo jam skolą. Bet tas tarnas išėjęs rado vieną iš savo draugų tarnų, kurs buvo jam skolingas šimtą denarų, ir nutvėręs smaugė jį sakydamas: Atiduok, ką esi skolingas. Jo draugininkas kniupščias meldė jį sakydamas: Turėk link manęs kantrybės, ir aš visa tau užmokėsiu. Jis gi nenorėjo, bet nuėjo ir įmesdino jį į kalėjimą, kolei užmokės skolą. Kiti jo draugininkai, matydami, kas darėsi, labai nuliūdo; jie atėjo ir papasakojo savo valdovui visa, kas buvo įvykę. Tuomet jo valdovas pasišaukė jį ir jam tarė: Nedorasai tarne, aš tau dovanojau

Lekcija.

EFEZ. 6, 10—17.

ROLIAI: Stiprėkite Viešpatyje ir jo stiprumo jėga. Apsivilkite Dievo šarvais, kad galėtumėte drąsiai stoti prieš velnio žabangus. Nes mūsų kova yra ne prieš kūną ir kraują, bet prieš kunigaikščius ir valdžias, prieš šių tamsybių pasaulio valdovus, prieš piktumo dvasias padangėse. Todel imkite Dievo šarvus, kad galėtumėte priešintis piktoje dienoje ir visame tobulai stovėti. Taigi, stovėkite susijuosę savo strėnas tiesa, apsilkę teisybės šarvu ir kojas apsiavę ramybės evangelijos pasiryžimu, prie viso to imdami tikėjimo skydą, kuriuo galėtumėte užgesinti visas ugningas pikčiausiojo vilyčias. Pasiimkite ir išganymo šalną ir Dvasios kalaviją, tai yra Dievo žodį.

visą skolą, nes manęs meldei; argi tat nereikėjo ir tau pasigailėti savo draugininko, kaip aš tavęs pasigailėjau? Užsirūstinęs jo valdovas padavė jį budeliams, kolei užmokės visą skolą. Taip ir mano dangiškasis Tėvas jums padarys, jei kiekvienas neatleisite savo broliui iš savo širdies.

Kataliko Tikėjimas.

Vis daugiau ir daugiau eina gaudų, kad Šv. Tėvas, Pijus XI, turi noro sušaukti Vatikano Santarybą, nutrauktą 1870 m. ir tęsti toliaus jos darbą. Toji Santaryba paskelbė tikėjimo tiesą Romos Vyskupo, Bažnyčios Galvos, Neklaidingumą, kuomet jis skelbia Visuotinajai Bažnyčiai tikėjimo ir doros dalykus. Tosios Santarybos darbas buvo be kitų dalykų nustatyti kuoaishiausiai "Kataliko Tikėjimo" dalykus.

Del to teologų pradedama vis daugiau rašyti ir svarstyti tie reikalai.

Daug katalikų tiki teorijoje, bet praktikoje jų gyvenimas eina savais keliais. Vienoks jis katalikas bažnyčioje, kitokis — išėjęs iš bažnyčios; vienoks — privatiniam gyvenime — kitoks visuomeniniame gyvenime ir politiniame. Iš to aišku, kad jis neturi supratimo tikėjimo dalykuose. Matomai, jis nemoka, ar nemato reikalo, tikėjimo ir doros dėsnius taikinti savo santykiuose su artimais.

Pirmučiausia kiekvienas žmogus privalo gerai suprasti, kas yra pats tikėjimas.

Pavyzdin, klausime šale mūs esančio žmogaus: "Ar tu tiki, kad yra šalis, vadinama Australija?" "Kaip tai? Žinoma, kad tikiu!" "Ar tu ją matei?" "Ne." "Tai del ko tu tiki į tokios šalies buvimą, jei tu jos nematei?" Jis atsako: "Aš tikiu į jos buvimą del to, kad kiti patikimi žmonės, kurie matė, apie ją liūdija. Kvailas atrodyčiau, jei aš jų liūdidimo nepriimčiau."

Atsakymas labai teisingas. "Kvailas būtų, jei netikėtų patikimų žmonių pasakymui arba liūdidimui." Vadinasi, tikėjimas žmonių žodžiams yra išmintingas, jei mes įsitikinę, kad tie žmonės yra tiesakalbiai, ne melagiai ir kad

jie yra gerai susipažinę su dalykais, apie kuriuos jie kalba. Mokiniai, studentai mokykloje tokiu tikėjimu priima visas mokslo žinias. Tokiu tikėjimu visi priimame istorijos žinias. Tokiu tikėjimu mes priimame daktaro žinias, kuris nupasakoja mūs ligą ir gydo ją. Tokis tikėjimas yra žmogiškas tikėjimas, nes jis pasiremia gryna žmonių tiesakalbyste.

Jei tokis tikėjimas yra vadinamas protingas, tai nepalyginamai protingesnis yra tikėjimas, kada mes jį remiam Dievo tiesakalbyste.

Kartais žodis tikėjimas yra vartojamas lygiomis su žodžiu pasitikėjimas. Nekartą pats Jėzus Kristus toje prasmėje vartojo žodį tikėjimas.

Štai kartą Jėzus su apaštalais plaukia laiveliu per Galilėjos jūrą. Jėzus buvo nuvargęs. Jis užmigo. Tuom tarpu pakilo bails audra. Jūra įsisiūbavo. Bangos išaugo. Jos gręšė užlieti ir paskandyti laivelį. Apaštalai persigando. Jie mato, kad jų žmogiškas sumanymas neišgelbės laivelio nuo skendimo. Jie puola prie Jėzaus. Prikelia Jį. Šaukia: "Mokytojau, gelbėk mus, nes žūstame." Jėzus rānkos mostelėjimu nūtildė vėją ir jūra nurimo. Tuomet Jėzus kreipėsi į apaštalus, sakydamas: "Ko jūs išsigāndote, o žmonės menko tikėjimo?" tai yra, menko pasitikėjimo Dievu.

Bet dažniausiai, kuomet kalbama apie tikėjimą, tai turima mintyje vieną teologiškųjų (dieviškųjų) dorybių. Viso jų yra trys: tikėjimas, viltis ir meilė.

Ką reiškia tikėjimas kaipo teologiškoji dorybė? Kokia prasme jis imamas?

Tas tikėjimas yra antprigimtoji dorybė, kuria mes pripažįstame tikrąją teisybe visa, ką Dievas apreiskė ir mo-

kē ir kā dabar, mums pakartodama, paduoda tikēti katalikų Bažnyčia.

Prie tų dieviškųjų tiesų, Dievo apreiškų, pirklauso viskas, ką Dievas žmonėms apreiškė — pradžioje Adomui, Mozei ir Pranašams Sename Įstatyme ir apaštalams lūpomis Jėzaus Kristaus, Dievo-Žmogaus, Naujame Įstatyme.

Visos tos tiesos, Dievo žmonėms apreiškotos, sudaro "Kataliko Tikėjimą."

Dievas tas tiesas apreiškė žodžiu, ne raštu. Tie žmonės, kuriems Dievas apreiškė pirmiausiai skelbė jas žodžiu, ne raštu. Tik vėliau jos buvo surašytos.

Tas surašytasis Dievo mokslas vadinamas Šventuoju Raštu arba Biblija.

Del Biblijos pasidaro skirtumų tarp kataliko ir kitų krikščionių. Kiti krikščionys ima Bibliją. Jie ją skaito. Žinoma, šį tą joje supranta, bet dažniausiai jos nesupranta. Jie randa joje Dievo žodžius. Iš to jie pasima, kas jiems išrodo gali būti naudinga jų sielai. Vieni randa vieną dalyką reikalingą, kiti — kitą. Vieni randa, kad krikštas del išganymo yra būtinais reikalingas, kiti — kad ne. Vieni randa, kad Jėzus iš tikrųjų yra Švenč. Sakramente, kiti — kad Jo ten nėra.

Jėzus Kristus, paėmęs duoną, tarė per Paskutinę Vakarienę. "Tai yra mano kūnas." Paėmęs taurę su vynu, tarė: "Tai yra mano kraujas." Taip čia viskas aišku ir paprasta. Vienok net 150 skirtingų supratimų įvairių žmonių surasta tiems žodžiams. Štai kas atsitinka, kuomet kiekvienas skaito save turinčiu teisę aiškinti savotiškai Bibliją. Tuo keliu einant, reikės, galutinai susilaukti tiek religijų, kiek žmonių.

Kur katalikas sužino, ką jis privalo tikėti? Katalikas neina stačiai į Bibliją ieškoti tų žinių, nes iš tos pačios Bib-

lijos žino šv. Povilo spėjimą, parašytą Timotiejui: "visi raštai, Dievo įkvėpti, yra naudingi, kad iš jų pamokytum, įspėtum, taisytum ir teisingai aiškintum;" bet nepamiršta ir šv. Petro įspėjimo, tilpusio jo antrame laiške "kad Šv. Rašte yra daug dalykų, "sunkių suprasti, kuriuos nemokyti ir nepastovūs paverčia savo pražūčiai."

Katalikas tų dalykų, į kuriuos jis turi tikėti, eina mokytis iš Katalikų Bažnyčios. Jis supranta, kad tai reikalinga jo išganymui. Kodel taip? Nes taip Kristus sutvarkė. Jis neparašė apaštalams knygų ir nesiuntė apaštalų rašyti knygų. Jėzus neparašė nei vienos eilutės Biblijai. Jis ėjo iš vietos į vietą ir visur gyvu žodžiu skelbė išganymo mokslą. Gyvajį žodį jis parinko, kad tas skleistų Jo mokslą. Apaštalams įsako "eiti ir apsakinėti," ne sėdėti namuose ir rašyti Jo mokslą. Argi Jėzus tokioje rimtoje valandoje, žengdamas į Dangų ir palikdamas savo vietoje savo Bažnyčią, būtų kalbėjęs be prasmės žodžius. O Jis pasakė apaštalams: "Duota yra man visa valdžia danguje ir ant žemės. Taigi eidami, mokykite visas gimines, visų tų dalykų, kuriuos aš jums pasakiau ir štai aš su jumis dabar ir iki pasaulio pabaigos."

Ne su kiekvienu krikščionim skyrium Jis žada būtų iki pasaulio pabaigos; nei ne su kokia nors grupe krikščionių, bet su savo įsteigtąja Bažnyčia, kurioje paliko teisę skelbti evangeliją ir ją aiškinti ne kiekvienam, bet apaštalams ir jų įpėdinams.

Šv. Augustinas, didis Bažnyčios Daktaras ir Mokytojas, kuris gyveno ketvirtame šimtmetyje, parašė: "Aš netikčiau pačiam Šv. Raštui (Biblijai), jei jo nepatvirtintų katalikų Bažnyčia."

Iš tikrųjų, Bažnyčia jau buvo, kada dar Naujojo Įstatymo Šv. Rašto nebu-

vo. Žmonės įtikėjo ir žinojo į ką privalo tikėti, nors evangelijos dar nebuvo parašytos. Krikščionys naudojosi sakramentais, dalyvavo nekruvinoje Mišių atnašoje, kuomet Biblija nebuvo parašyta.

Pirmutinis trumpai surašė Kristaus gyvenimą ir Jo mokslą šv. Matas apaštalas. Jis parašė savo evangeliją apie 15 metų po Kristaus Ižengimo į Dangų. Per tą visą laiką buvo jau daug krikščionių, kurie tikėjo ir tikėjimą pildė, neturėdami Biblijos, vien darydami viską, kaip apaštalai ir jų padėjėjai kunigai mokė.

Šv. Matas parašė evangeliją krikščionims iš žydų. Jis rengėsi aplėisti Palestina ir skelbti evangeliją kitose šalyse. Prašomas jis trumpai parašė turinį visa to, ką jis skelbė.

Antrasis evangelijos rašytojas buvo šv. Morkus. Jis buvo šv. Petro mokinys. Jis trumpai surašė visus dalykus, kuriuos skelbė šv. Petras. Ši evangelija pasirodė tarp žmonių apie 35 metus po Kristaus mirties. Bažnyčia per tą laiką buvo ir krikščionys tikėjo.

Taigi visas tikėjimo mokslas buvo imamas iš visuotinosios, katalikiškosios Bažnyčios mokymo, iš jos mokytojų skelbimo, o ne iš rašytų evangelijų.

Šv. Povilas apaštalas įsteigė daug krikščioniškųjų bendrijų (parapijų, ar vyskupijų — šių laikų vardais pavadinus), bet ne visoms laiškus rašė. Jo parašyti laišškai nėra sutrumpintas jo mokslo turinys, bet tik lietė nekuriuos svarbius reikalus. Jo laiškam panašūs yra dabar ganytojiški popiežių ir vyskupų laišškai.

Nors apaštalai nebūtų parašę nei vienos evangelijos, nei vieno laiško, tai Kristaus įsteigtoji Bažnyčia būtų buvusi, kaip dabar yra. Ji būtų skelbu-

si tą patį katalikų mokslą, kaip dabar skelbia.

Taip, Kristus paliko įsakymą tik apaštalam ir jų įpėdiniam skelbti ir aiškinti Jo mokslą; o niekam kitam.

Del to šv. Povilas ir rašo, kad "jei ir angelas iš dangaus kitokį mokslą skelbtų, negu mes (apaštalai), tebūva iškeiktas (išskirtas).

Tuomi jis pažymi, kad skelbti Kristaus mokslą, o itin jį aiškinti ne bet kam leista ir galima, bet Kristaus išrinktiems ir pasiūstiems.

Pirmuosius vyskopus (apaštalus) ir jų pagalbininkus kunigus, Kristus pats išrinko ir pasiuntė. Toliaus siųsti jis įgaliavo apaštalus. Apaštalai nepaliko, kad bet kas skelbtų evangeliją ir ją aiškintų; nepaliko žmonėms išsirinkti skelbėjus, bet jie patys rinko ir skyrė, kaip Kristus jiems įsakė.

Štai šv. Povilas išrenka, pašvenčia Timotiejų Efeze ir Titą Kretos saloje, ir siunčia skelbti Kristaus mokslą ir jį aiškinti žmonėms.

To paties būdo laikėsi ir laikosi iki šiai dienai katalikų Bažnyčia.

Ji didžiai gerbia Šv. Raštą. Ji jį sutaisė. Ji jį gynė ir gina nuo iškrypimų, bet ji nelaiko jo vienatine tikėjimo versme.

Bažnyčios Padavimas, ačiū kuriam turime ir autentiškąsias evangelijas ir visą Šventąjį N. Įstatymo Šv. Raštą, yra antroji tikėjimo versmė.

Protestantai jo nepripažįsta ir todėl jau priveisė kelis šimtus krikščioniškųjų sektų ir atidarė platųjį kelią pačiam netikėjimui ir bedievybei.

Chicago Lietuvos Tytario Komiteto Valdya ir Komisijos. Iš kairės į dešinę sėdi: kun. H. J. Vaitėnas, p-ni B. Byrantienė, vice-pirm. J. M. d. g. prel. M. L. Krusas; garbės pirm., L. Šimutis, centro pirm., kun. Ig. Albvėčius. Pirmoje eilėje stovi: adv. J. Borden, B. Jakaitis, komp. A. Počius, prof. F. Mast, J. Mielkelimas, A. Grišius, J. Krotkus. Antroje eilėje stovi: V. Duoba, p-ni A. Nausėdienė, p-ni Alekšimienė, P. Atkočiūnas, M. Gurniskaitė, P. Cizanskas. Paskutinėje eilėje: E. Misius, A. Mondelika, A. Žvirblis, K. Žaromskis, P. Gri-golaitis, A. Bacevičius, vice-pirm., ir J. Čepulis.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Tąsa).

2. Bijosi, bene bus sutikę su varginančiomis pagandomis prieš tikėjimą, meilę, skaistybę, ar tyčiomis dasileidę išsiblaškytų.

3. Bijosi nusikalsti tuose būsimuosiuose veiksniuose, kurių tinkamai nesupranta ar yra leisti, o kuriuos vos pajęgs atlikti delei pareigų gausumo, ar todėl, kad neturi tikro noro, kad nežino kaip juos įvertinti doroviniai.

Skrupulų žymės. Serganti sąžinė skrupulais galima pažinti iš šių žymių.

1. Užsikirtimas savo nuomonėje. Skrupulų apimtas asmuo visai nesitaiko prie nuodėmklausio patarimų, ar kitų išmintingų asmenų nurodymų; pas daugelį teiraujasi ir nei vieno nuomonei neužsileidžia. Juo daugiau nuomonių išgirsta, juo labiau painiojasi.

2. Savo nuomonės dažnas keitimasis, įvertinant to paties veiksmo gerumą. Tai sudaro nepastovumą veiksmuos ir nuolatinį minties sumišimą.

3. Baimė visame kame nusikalsti, sujungta su savos nuomonės užsikirtimu prieš nuodėmklausio, ar išmintingųjų nurodymus, o net prieš savo paties nuomonę. Dažnai toks teiraujasi, ką sakęs jam nuodėmklausis ar pakartotinai klausia, ar vykinant duotąjį patarimą jisai nenusikals prieš savo sąžinę.

4. Įkyrus svarstymas kokiose aplinkybėse buvo padarytas abejotinos vertės veiksmas, ar kokios galėjo būti to veiksmo sąlygos.

5. Užsispyrimas tą pačią tariamąją nuodėmę išpažinti, nors nuodėmklausis kelis kartus pasakė, jog tame atsitikime nuodėmės nebuvo.

6. Pastovus bailumas, jog buvusios išpažintys nebuvo gerai atliktos, ne-

žiūrint nuodėmklausio nuomonės nei išpažintųjų pakartojimo.

7. Be aiškindami sąžinės dalykus pabaigos neranda; smulkiusius dalykus iškelia, kurių visai nepastebi teisingos sąžinės asmenys. Susipainioja, neruoja ir baimės pilni pasidaro.

8. Jeigu naudoja juokingus ženklus, mostus, norėdami pagundas pašalinti, pav.: staiga užsimerkia, susiraukia, kraipo galvą, arba šnabžda: *nenorių; šalin kipsel!*

Prie skrupuliatų visgi negalima be niekur nieko priskaityti asmenis, kurie:

1. tiksliai ir nuosaikiai yra susirūpinę, kad nenusikalstų Dievui.

2. Kurie vedė nuodėmingą gyvenimą, bet jau atgailoja ir pilni yra baimės, jog nėra gana atsilyginę Dievo teisybei; užtat pakartodami per išpažintį buvusias nuodėmes, nori pilnai atsisteisti.

3. Kurie tyčiomis sutiko su pagunda ir sunkiai nusikalto, bet paskui, susipratę, apimti būna teisingos baimės.

4. Kurie viename, ar kitame dalyke turi lengvai pereinamus skrupulus.

Kurie asmenys turi skrupulus, o kurie yra vien jautrios teisingos sąžinės, — nuodėmklausiu išspręsti nėra lengvas darbas.

Skrupulų priežastys. Keturios gali būti skrupulų priežastys: 1. patsai žmogus; 2. kiti žmonės; 3. piktoji dvasia; 4. Dievas.

1. Patsai žmogus būna sau skrupulų priežastis, jei yra palinkęs prie įtarinėjimų ir baimės, kaip tai randame melancholikų būde; arba jei yra silpnos galvos, kas dažniau pas moteris pasitaiko; arba protavimo sunkumas, jog gerai neskiria kur yra Dievo, o kur Bažnyčios įsakymai; arba užslėpta puikybė, per daug savo išminčiai pasitikinti; arba žiaurūs pasninkai ir netvar-

kingi būdėjimai, kurie nusilpnine kūną, lengvai suerzina dvasią.

2. Kiti žmonės, ypač skrupulingi auklėtojai, draugai, nepatyrę dvasios vadai ir netinkamos knygos, daro labai daug įtakos į sielą. Su kuo sutapsi, toksai pats tapsi, sako priežodis.

3. Piktosios dvasios, leidžiant Dievui, gali pažadinti baimingą žmoguje nuotaiką, įtarinėjimus, kurių pagalba vaidentuvė arba gali suklysti, arba išgązdinti ir apimti visą žmogų nesuvaldoma baimė. Piktosios dvasios veikimas suprantamas iš tikslo, prie kurio veda: į atšalimą ir apsileidimą pareigose, į dorybių nustoją, ypač stumia į nebviltį.

4. Dievas kartais leidžia apimti skrupulams t e i s i n g ū j ū dvasią, kad skaidrūs būdami, dar geriau apsivalytų; kad a t š a l u s i e j i imtųsi karščiau krikščioniško pamaldumo lavybų; kad n u s i d ė j ė l i a i turėtų progos nuodėmes atgailėti.

Jeigu skrupulai sielas veda į tobulumą, — jie paėina iš tobulybės šaltinio.

Dievo daleidimu užėję skrupulai būna nuosaikūs ir trumpi; velnio pažadinti — pasižymi išgąstingu skaudžiu nepaprastumu; žmonių sukeltieji baigiasi pakeitus jų draugystę; ilgiausiai pasilieka paties žmogaus kalte įgautieji skrupulai.

56. Skrupulų padariniai.

Skrupulų padariniai sieloje gali būti geri ir blogi. Skrupulai, kuriuos lydi dvasios pasimokinimas, patiektas išmintingojo vadovo nurodymais, teikia sielai didelės naudos.

1. Skrupulai apvalo sielą nuo praėjusio gyvenimo ydų likučių ir sutvirtina žmogų tolimesiam gyvenimui.

2. Sukuria stebėtino teisingumo sąžinę ir Dievo baimę, kuri yra dvasinio gyvenimo būtinasis pagrindas.

3. Išmoka žmogus atsižadėti savo nuomonės ir pilnai prisivesti nuodėmklausio nurodymams, jei nori iš tos dvasinės ligos pasveikti.

4. Skrupulai — tai garbinga skaistykla ir tikra kankinystė, kurią netikėtai turi iškentėti siela, vengdama nuodėmių. Tai yra nuopel-

ninga sielos būklė, nes V. Dievas leisdavo kartais atjausti skrupulų našta net aukštos tobulybės asmenims.

5. Skrupulai ir gi pagelbsti įgyti reikalingo dvasinio gyvenimo patyrimo, kad toliau būtų galima naudingai kitoms sieloms vadovauti.

Sunku yra tam vadovauti skrupulais sergančias sielas, kuris nėra sirgęs ta dvasios liga.

Jeigu skrupulai nėra Dievo leisti, bet yra kilę delei paties žmogaus kaltės, — jie sielai sudaro tikrą pavojų, teikia daug svarbių nepatogumų ir ž y m i ū n u o s t o l i ū žmogaus sielai ir kūnui.

1. Kenkia kūnui. Nuolatiniai neišsprendžiami rūpesčiai vargina žmogaus širdį, ardo dirksnius, silpnina kraują, džiovina ir silpnina protavimo jėgą.)

2. Skrupulai kenkia mūsų geriems santykiams su artimu. Skrupuliantai yra labai įkyrūs, nuobodūs ir skaudūs kitiems. Tos dvasinės ligos nesuprantantieji sergančius skaito nepilno proto asmenimis. Tai labai įžeidžia sergančius.

3. Jie kenkia mūsų švenčiausioms pareigoms. Skrupulais apimtas žmogus nepajėgia tinkamai eiti savo pareigas, nes skrupulai jam užima per daug laiko, be to, jis įgytąsias dorybes pajuokai išstato ir skaudus pasidaro savo draugams ir dvasios vadovui.

4. Skrupulai kenkia žmogaus dvasiai, nes susilpnina dorybes, ypač tikėjimą, viltį ir klusnumą. Skrupuliantas labiau tiki savo liguistoms svajonėms, negu dvasios vadui ir tuo būdu lengvai nusikalsta Dievo valiai, kuri jam nuodėmklausio lūpomis teikiama.

5. Toji dvasios liga ardo mūsų pastangas gerai melstis ir silpnina šventąją meilę, o kartais ir visai ją naikina. Maldos metu nuolat nervuoja, apsiaučia išsiblaškytais, pripildo dvasią baimė ir žmogaus siela pasidaro nepasirošus arčiau susivienyti maldoj su V. Dievu. Tai tikras nuostolis sielai.)

(Bus daugiau).

Marija Iš Agredos

(Tąsa)

Šiame požeminiame kambaryje yra jos visi rankraščiai. Ji savo ranka parašė visus dalykus, kurie jai buvo reikšti.”

Daug teko su įvairiais asmenimis tą dieną kalbėti. Daugelis tą vienuolę pavadino šventąja. Nors aš kreipiau kalbą į tą pusę, kad ji nepaskelbta šventąja. Bet tai su visu mandagumu buvo jų atstumiami šalin. Ji jiems yra šventa motina, Gerbtinoji Motina arba Jėzaus sesuo Marija.

Jos raštai vyskupų ir popiežių patvirtinti ir patariami skaityti. Ji dar nepripažinta šventąja, nors tas reikalas jau nekartą buvo iškeltas. Agrediečiai nenustoja vilties ir visa Agredos apie linkę laukia valandos, kuomet ji bus paskelbta Bažnyčios šventąja.

Oficijalė Ispanija priskaitė ją prie rašytojų, kurios raštai stovi eilėje grynai kastiliškų ar ispaniškųjų klasiškų raštų. Jos laišakai, rašyti Pilypui IV, kuris ieškojo jos patarimų, paskelbti kaip istoriškieji dokumentai.

Vienas rašytojų, kurį aš ypatingai studijavau, yra nuomonės, kad jei būtų, prisitaikinta prie desnių, jos raštuose nustatytų, būtų išvengta daugybės sunkumų, kurie palietė tą šalį. Tas rašytojas stato ją ant lygaus laipsnio su trimis didžiomis šventosiomis — ispaniete, itale ir francūze.

Kokis tai vidujis jausmas ragina mane įdėti čia visą jo raštą. Jis yra tikras, ne vaizduotės darbas. Rašytojas pats buvęs Agredoje, pats viską matęs, patyręs, įsigilinęs. Jis pradeda taip:

“Viešpats suteikė jai išminties ir supratimo virš saiko ir širdies platumo kaip jūros smilties.”

“Šiuos žodžius teko nesenai perskaityti Mišių introite (įžangoje). Juos mes svarstėme šv. Teresės dienoje, palikdami Nerviono krantus kad įžengus į Moncayo aukštumas.

Nepaprastai gerai jie tinka simpatingai Karmelio Daktarei, kuriai Bažnyčia tuos žodžius pritaiko.

Bet jie labai gerai gali būt taikomi kitai garbingai Daktarei iš Pranciškėčių tarpo, prie kurios karsto štai mes artinamės — Seseriai Marijai, Angelų Karalienės istorikei, Mistiškojo Dievo Miesto teologei, stebuklingai Misijonierei tarp Amerikos indijonų giminių, karalių patarėjai ir Ispanijos Monarchijos angelui sargui.

“Rašytoja lyg Jėzaus šv. Teresė, Dangaus Diplomātė kaip šv. Katarina iš Sijenos, savo šalies Ginėja lyg šv. Joana Arkietė, ji turi daug tų garbingųjų moterų ypatybių ir kartu su jomis puošia savo skruostus panystės vainiku. Nors jos išvaizda išrodo debesiota ir šiek tiek niūri, bet dėl to jos simpatiškas nemažėja, nes jos liudnumas yra panašus Pranašo Jeremijo, apverkiančio besiartinantį Jeruzalės išgriovimą ir betiesiantį savo rankas apsaugoti nuo to.

“Mes taip manėme apie garbingąją Agredietę, kuomet tik pusiau ją pažinojome. Bet nuo valandos, nuo kurios mes praleidome dešimts dienų arti jos gimtinės ir jos karsto, ir perskaitėme bijografiją, ne Tėvo Samanigo parašytą, bet jos pačios apie save, ir išstudijavome ne tik tai jos veikalą “Dievo Miestas,” Laiškus Pilypui IV, bet ir kitus jos raštus, dar nespausdintus, kurie vieni teikia jai nenykstančią garbę; kuomet dar pamatėme jos negendantį kūną ir pakvėpavome kvėpalais jos sie-

los, bailios ir kūdikiškos, bet ne mažiau išmintingos ir didžios, kuri skleidžia savo kvapą į visas Agredos puses, mūsų dvasia pasijuto perimta nesuprantamos nuostabos. Ji neranda žodžių tą reginį išreikšti. Ji nesugaulo minčių, kuriomis aprašytų Dievo gerumus ir gailingumą, kuriuos sudėjo savo tarnaitėje." Tiek tas rašytojas pasakė.

Aš nežinau, ar mane suprasi, ar suprasi tą pamatą, ant Kurio remiasi visi mano jautimų ir entuzijazmas. Bet kaip Tėvas Perez sako: "Pakvėpavęs to visko oru, nei vienas neliks neužsikrėtęs." Taip čia paprasta, nedirbtina ir tiesmuka.

Mane patraukė moterų ir vaikų grupė. Jie žiūrėjo į mane "amerikietę." Jų prisžiūrėjimas į mane buvo pilnas prielankumo ir švelnaus malonumo. Aš nusišypsojau ir sveikinau ją. Jos mane pakvietė prisėsti ant dėžės, kurią skubiai apleido mergaitė, Consuelo. Ji atsisėdo ant žemės. Buvo dar, mat, šiltas rugsėjo mėnesio oras. Visi vaikai pakėlė į mane savo akis, nekaltas, tiriančias, pilnas dvasios akis. Čia turiu pastebėti, kad nors ispanai yra toli užpakaly mūsų materijalių žvilgsnių, bet dvasios pažinimu ir jos gilumu jie mus pralenkia.

Moterys kalbėjo apie įvairiausias iš Sesers Marijos gyvenimo įvykius. Matydamos, kad aš godžiai jų klausau, jos rado sau daug malonumo pakaktinai pasakoti. Jos atsakinėjo į visus mano klausimus.

Man atėjo nepaprastas noras sužinoti kas-nors apie Marijos iš Agredos tėvus. Aš savo norą pareiškiau moterims. Jos man noriai apsakė apie jos tėvus viską su mažiausiomis smulkmenomis.

Jos tėvai buvo Francisco Coronel

ir Catalina Arana, arba kaip mes pasakytume Pranas ir Katarina Koroneliai. Abu juodu buvę turtingi ir garbūs. Pranas turėjo jaunesnį už save brolių, Medalį. Katarina turėjo dvi seseris, Mariją ir Jeronimą. Ši pastaroji buvo daug jaunesnė už Katariną. Abiejų šeimų namai buvo Agredoje. Vienok, išrodo, kad juodu visiškai nepasipažino jaunystėje. Tai dažnai įvyksta pas ispanus, nes pas juos viešpatauja aštrus paprotys, kad bernaičiai ir merginos yra skiriami.

Pranui atėjo laikas apsirinkti sau gyvenimo luomą. Agredoje buvo bažnyčia Dievo Motinos Stebuklingosios. Ten jis nukeliavo. Klaupe prieš Dievo Motinos paveikslą ir jai atidarė visą savo širdį ir jos sielvartus. Prašė daug pagalbos.

Netikėtu būdu jis sužinojo apie dvi merginas Marijoną ir Katariną Aranas. Jam išpasakota, kad jodvi yra Biskajų kilmės, krikštytos Agredoje ir yra kilnių dorybių.

Katariną vargino tos pačios mintys ir jausmai kaip ir Praną. Ji ir nukeliavo į bažnyčią pas Stebuklingąją Dievo Motiną.

Galutinai įvyko, kad abi seserys susiziedavo su broliais Koroneliais. Gyvai tikėjo, kad taip surėdė Šv. Pana Marija.

Pranas ir Katarina turėjo vienuolika kūdikių, bet tik keturi jų užaugo — du sūnūs ir dvi dukterys.

Sūnūs įstojo į Pranciškonų vienuoliją ir liko vienuoliais. Liko dvi dukterys Marija ir Jeronima.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys.

MEXICO CITY. — Arkivyskupas Diaz priverstas buvo užmokėti valdžiai 250 dolerių baudos. Teismas arkivyskupą nubaudė už priešikybinių įstatymų peržengimą.

Nesenai arkivyskupas vienam kalėjime kalinių vaikams suteikė Sutvirtinimo sakramentą, o tokios viešos apeigos Meksikoje yra draudžiamos.

ROMA, Italija. — Pabaigoje rugsėjo mėnesio čia įvyko daktarų (gydytojų) Medicinos Istorijos Kongresas. Kongreso dalyviai nusitarė aplankyti Šv. Tėvą. Jis priėmė juos. Jų buvo 150 asmenų. Šv. Tėvas į juos prakalbėjo pabrėždamas jų kongreso svarbumą, pažymėdamas, kad kiekviena istorija yra "Gyvenimo Vadovas."

Rugs. 22 d. Šv. Tėvas priėmė audiencijon "Kolumbo Vyčių" grupę iš Amerikos. Jų priešakyje buvo daktaras Danielius Easter Doran iš San Francisco.

Tą pačią dieną ryte jie išklausė mišių, kurias atlaikė kun. McDonnell ant šv. Petro karsto, Vatikano grotoje.

Tą pačią dieną Šv. Tėvas atsilankė į Vatikano Miesto radio stotį. Ten jo laukė Senatorius Marconi ir Tėvas Gianfranceschi, kuris paskirtas tos naujosios stoties direktorium.

Šv. Tėvas prabuvo kiek laiko ten su tais garbingais mokslo vyrais, kalbėdamas su jais radio stoties planus. Paskiau jis vaikščiojo su jais Vatikano soduose.

Vatikano radio stotis bus stipriausia pasaulyje. "Duplex" aparatas bus pritaistas privačiuose Šv. Tėvo kambariuose, kad jis galėtų iš ten kalbėtis su visu pasauliu.

YULE SALA (Naujoji Gvinėja, Okeanijoje). — Ant šios salos gyvena Tauadel tautelė. Jos žmonės didžiai žiaurūs ir nenuoramos. Be to jie yra žmogėdžiai.

Gegužės 18 d. šių metų ten buvo katalikų apvaikščiojama 25 metų sukaktuvės pirmųjų mišių ten atlaikytų. Kad įvyks katalikų iškilmės, sužinojo ir žmogėdžiai. (Jie valgo žmonių mėsą).

Jie atsilankė į vietinių katalikų, Mafoulou tautelės, iškilmes. Buvo daug baimės, kad kilns kova. Bet taip neįvyko. Mat, žmogėdžiai atsilankė ne žmonių savo ėdiesiui pasigauti, bet gauti savo kunigų.

Žmogėdžių vadas ir valdovas tarė kunigams: "Ateikite, ateikite ir pastatykite kryžių mūsų kalnuose. Pasistatykite bažnyčias ant mūsų kalnų viršūnių. Mes pamesime savo senuosius papročius ir stengsimės tapti Dievo vaikais."

Šis pakvietimas žiauriųjų žmogėdžių išrodo keistas ir nepaprastas. Bet nieko ypatingo ir keisto tame nerado misijonieriai.

Mafoulou Tautelė buvo pirmiau daug labiau žiauresnė, laukinė ir barbariška. Ją misijonieriai atvertė prie tikėjimo į Dievą, suminkštino ir sušvelnino jų baurius papročius; kiek galima, juos iškultūrino. Po to su kitais jų kaimynais pasidarė darbas lengvesnis.

Pirmieji mėginimai nešti toms laukinėms tautelėms Kristaus Evangelijos šviesą įvyko šio šimtmečio pradžioje. Bet tie pionieriai žmogėdžių buvo užpulti, ir turėjo gelbėti savo gyvybę. Po to mėginimai pasikartojo. Galutinai, 1905 m. geg. 18 d. vyskupas Alain Guynot de Boismenu, Papua Apaštalinis Vikaras, atlaikė ant tos salos pirmąsias šv. mišias.

Pirmiaus tarp salos tautelių buvo nuolatiniai karai. Jie buvo labai žiaurūs. Dabar, prasiplatinus katalikybei karai sustojo.

Šiandien ten jau yra į 4,000 katalikų. ŠANKAJUS (Kinija). — Dvi kinitės seserys vienuolės, viena 79 metų, o antra

86 m. senumo, apvaikščiojo 60 metų sukaktuves savo vienuolinio gyvenimo.

Abi jubiliatės yra iš tos grupės kiniečių mergaičių, kurios pirmutinės iš kiniečių įstojo į vienuolyną Seserų Skaisytklos Sielų Gelbėtojų. Tai buvo 1870 m.

Sesuo Spinola, 79 metų, per daug metų buvo naujukių vedėja. Vėliau jai teko globoti ir prižiūrėti pasenusias ir negalinčias jau dirbti seseris.

Sesuo Fernandez, 86 metų, visą savo amžių praleido, eidama namų šeiminkės pareigas. Dabar jau ji paliuosuota nuo visų darbų ir gyvena naujokyne.

Vienuolija, kurion jodvi įstojo įsisteigė Kinijoje 1867 m.

DENVER, COLO. — Čia įvyko rugsėjo m. pabaigoje Tautinės Katalikių Moterų Konferencijos dešimtas metinis susivažiavimas. Jis buvo atidarytas iškilmingomis mišiomis Nekalto Prasidėjimo katedroje, sekmad. rugsėjo 28 d. Per mišias katedroje buvo vienas arkivyskupas ir keturi vyskupai.

Mišias laikė iš Santa Fe arkivyskupas, Albertas T. Daeger, O. F. M. Buvo Denverio vyskupas J. Enrika Tihen. Jis sakė pamokslą. Be to buvo vyskupai Juozapas Sehrembs iš Clevelando, Jonas J. Mitty iš Salt Lake ir Karolis D. White iš Spokane.

Susirinkimai buvo daromi Municipal Auditorium'e. Delegačių suvažiavo daugiau 2,000. Nekurie vyskupai dalyvavo susirinkimuose ir turėjo prakalbas.

AURIESVILLE, N. Y. — Čia įvyko didelės viešos civilės iškilmės pagerbti neseniai kanonizuotiems Šiaurės Amerikos kentėtojams. Čia suplaukė į dešimts tūkstančių žmonių (10,000) iš įvairių vietų.

Jo Malonybė Albany, N. Y. vyskupas Edmundas F. Gibbons pašventino naujos kentėtojų garbei bazilikos kertinį akmenį.

Svarbiausią prakalbą pasakė daktaras

Jonas Huston Finley, vienas "New York Times" laikraščio redaktorių. Jis kėlė aukštyn kentėtojų nuopelnus žmonijai ir pasakė, kad dvidešimts metų atgal savo paskaitoje Paryžiuje jis kėlė aikštėn šios kanonizacijos reikalą.

Kalbėjo taip pat ponas W. Pierremont White iš Utikos. Jis yra istorikas ir didis žinovas "Mohawk Valley" (Mohokų Klonio) senovės gyventojų istorijos. To klonio senovės gyventojų indijonų ir buvo nukankinti trys tų šventųjų kentėtojų, būtent, Izaokas Jogues, Rene Goupil ir Jonas Lalande.

Tamas S. Jones parašė gražių eilių kentėtojų garbei. Jas skaitė tėvas Jonas J. Wynne, jezuitas, vienuolis.

Sveikinimo telegramas prisiuntė Šv. Tėvas, Pijus XI, prezidentas Hoover, gubernatrius Roosevelt, Francijos ir Olandijos ambasadoriai, New Yorko majoras Walker, Kanados General gubernatorius ir Ontario ir Quebec'o premierai.

Iš Caughawaga, Kanados, atsilankė aštuoni indijonai, paeinanti tiesioginia linija iš protėvių Mohawk'ų, kurie tuos kentėtojus nukankino. Šie savo tikėjimu ir kentėtojų gerbimu nori kaip ir atlyginti už savo protėvių žiaurius darbus.

OBERAMMERGAU, (Vokietija). — Šiemet čia įvyko Kristaus Kančios vaidinimas. Jį aplankė 383,000 žmonių. Jų tarpe vienų amerikiečių atsilankė į 50,000. Įeigų buvo \$1,250,000. Padengtas jomis visos buvusios skolos, visos šių metų išlaidos ir dar atliko.

Vaidinimas jau užsibaigė. Jis dabar įvyks tik po dešimties metų.

Užbaigimo dienose atsilankė Henry Ford. Labiausia jam patiko Antanas Lang, kuris vaidina Kristaus rolę.

Fordas jam padarė dovaną — savo dirbtuvės automobilį. Jis leido Langui išsirinkti sau Munique Fordo automobilį, kuris jam geriausia patiks.

MUSŲ DARBAI

“Laivas” Lietuvon.

AŽNAI gauname padėkos laiškų iš Lietuvos nuo “Laivo” skaitytojų. Jie dėkoja giminėms, užsakiusiems “Laivą,” dėkoja “Laivo” redakcijai už naudingų pamokinių suteikimą. Lietuvoje “Laivą” gaudyte gaudote. Jis labai prieinamas paprastiesiems kaimo žmonėms, nors dažnai rašo gilius mokslinius straipsnelius. Gavusieji “Laivą” perskaitę nenumeta, bet duoda kitiems pasiskaityti.

“Laivas” yra gaivinamas Kristaus apaštalavimo dvasios, jis nori, kad visi pažintų ir pamylėtų V. Dievą, užtat, radęs žmonėse Dievo meilės žariją, ją įkuria į galingą Dievo meilės ugnį. Tuo būdu, vienas “Laivo” egzempliorius padaro daug naudos Jūsų giminėms Lietuvoje. Verta jiems atnaujinti “Laivo” prenumeratą. Siųskite giminėms “Laivą” kaip Kalėdų dovanėlę. Jis per kiaušius metus garsins jiems Jūsų gerą širdį.

Pasiskaitykite žemiau talpinamąjį laišką iš Raseinių apskrįčio ir patys spręskite, ar nėra naudinga apaštalauti Lietuvoje, “Laivui” padedant.

Gerbiamoji “Laivo” Redakcija!

Tamistų siunčiamą man savaitinį “Laivą” gaunu; ačiū labai širdingai, kad Tamstos atjaučiate ir Lietuvoj esantį katalikišką jaunimą, kas mums daro labai džiuginantį malonumą, gaunant nuo Amerikos tikinčiųjų tikėjimą palaikantį laikraštį, kas yra labai pas mus branginamas ir vienas perskaitęs “Laivą” niekuomet jo kur nepadeda, bet kiekvienas jo numeris pereina per kelias tinkamai įvertinančias katalikų tikėjimą šeimas ir kiekvienas skaitęs “Laivą” jaučias pilnai patenkintas “Laive” esančiais raštais, žinutėmis iš Amerikos tikinčiųjų gyvenimo! Tai, gerbiamoji “Laivo” Redakcija, jei

Tamstų išgalės leidžia, prašau labai nuolankiai “Laivo” siuntinėjimą nesulaikyti, nes “Laivas” yra labai branginantis laikraštis tikinčiųjų dorų katalikų tarpe! Širdingai dėkodamas už Tamstų širdingą atjautimą katalikų jaunimo, tardamas koširdingiausiai ačiū Tamstoms pasiliekame su tikra vilčia, jogei mumis ir toliau lankys neperstodamas. Mūsų laikraštis “Laivas,” suteikdamas žinių iš katalikų pasaulio ir reikalingų žinių apie tikėjimo dalykus. Nors, žinoma, ir Tamstoms yra nelengvas dalykas laikraštį siuntinėti veltui, bet gal už tai Tamstas parems geriau turtingesni dori katalikai. Linkėdami ko geriausio pasisekimo “Laivui” po platų jį pasaulį pasiliekame Tamstoms dėkingi, visų vardu

Jonas Paulauskas.

1930 m. Rugsėjo 20 d.

A. † A.

MARIJONA PAKULIENĖ,

Nuolatinė Marijonų Kolegijos Remėja, mirė Brooklyn, Conn. spalio 16 d. Paliko vyrą ir du sūnus ir 2 dukteris. Už jos sielą Marijonų Vienuolyne atlaikytos dvejios šv. Mišios. Prašome visų Remėjų sukalbėti už a.a. Marijonos sielą po 1 Ražančiaus dalį.

A. † A.

ELZBIETA TAMOŠIŪNIENĖ,

Nuolatinė Marijonų Kolegijos Remėja, mirė Athol, Mass. spalio 21 d. Už jos sielą bus atlaikytos dvejios šv. Mišios Marijonų Vienuolyne. Visųgi Remėjų prašome sukalbėti už ją Ražančiaus dalį.

Amerikos Lietuvių Žinios.

DETROIT, MICH.

Detroit yra automobilių dirbimo centras. Šimtai ir tūkstančiai naujų automobilių išeidavo kas mėnuo. Bet prasidėjo nedarbo metai. Žmonės neperka naujų. Beregint sumažėjo dirbtuvėse darbai. Beveik pusė darbininkų paliko be darbo, kiti dirba vien pusę laiko. Pragyvenimas-gi visai nepinga. Susidarė skaudi būklė. Visi laukia pažadėtos gerovės, — naujų darbų. Miesto majoras F. Marphy rūpinasi gelbėti badaujančius. Greičiau- siai miestas ir valstija imsis tiesti naujus kelius, ras gal kitus viešuosius darbus ir tuo būdu mažins nedarbą. V. K.

DAYTON, OHIO.

Mūsų mieste skaudžiai jaučiamas nedarbas. Kaip žinios skelbia, esą 3,27% gyventojų be darbo, t. y. 6,564 žmonės. Aišku, ne visi, kurie pirmiau sakėsi turi darbo, šandie dirba. Bet lietuviai yra apskresni ir pakantresni, tad gauna lengviau darbo. Visi laukia geresnių laikų.

Šv. Kryžiaus par. gražiai laikosi. Draugijos nuoširdžiai remia darbštaus klebono gerb. kun. S. Bystrajo pastangas. O kur vienybė — ten galybė. Parapijos naudai padarytas "kermošius" davęs \$744,17 pelno. Vytauto sukaktuves turėsime lapkričio 27 d. Draugijų Sąryšys mano šauniai pasirodyti.

Jonas Spirgutis.

CLEVELAND, OHIO.

Vieni metai prabėgo, kaip J. E. vietos vyskupas leido kurti naują parapiją ir paskyrė jai kleboną veiklų jauną kunigą A. Karužiškį. Mažai kas tikėjo į naują parapiją. Daugelis juokėsi iš karštuolių, kad jie nieko gero nepadarys šiais nedarbo metais. Bet virto kitaip: uolieji džiaugiasi darbo vaisiais, o juokdariai su nuostaba žiūri. Nupirtas bažnyčiai namas už \$39,000.00. Įsigyta reikalingiau-

sieji bažnyčiai ir klebonijai daiktai ir jau laukiame lietuviškos mokyklos. Štai ką reiškia sutartinas veikimas. Nenusiminkime. Visi į darbą.

CHICAGO, ILL.

Spalių 26 d. iškilmingai paminėta Vytauto Didžiojo 500 metų mirties sukaktu- vės Ashland Auditorijoje, kur telpa 6,000 žmonių, kalbėjo Illinois valstijos galva — gubernatorius Emmersonas. Pavyko viskas gerai. Plačiau sekantį kartą.

ROCKFORD, ILL.

Rockfordiečiai džiaugiasi ramiu tvaringu gyvenimu. Turi dailią bažnyčią, šviesią ir patogią mokyklą, Seseris mokytojas ir visa širdimi Rockfordiečiams atsidavusį kleboną gerb. kun. V. Kulikauską, marijoną.

Spalių 19 d. buvo suruoštos didelės iš- kilmės. Minėta Vytauto Didžiojo 500 me- tų mirties sukaktu- vės. Bažnyčioj per su- mą pamokslą pasakė kun. K. Matulaitis, M. I. C. Nurodė, kiek gero padarė Vytau- tas Lietuvai, ypač Žemaičiams, katalikų Bažnyčiai.

Po pietų 3:30 v. parapijos naujai pa- dirboje ir dailiai padabintoje svetainėje įvyko prakalbos, paskaitos. Plačiai apie Vytauto kultūrinę ir politinę reikšmę Lie- tuvai kalbėjo kun. K. Matulaitis. Dviejų Rockfordo dienraščių redaktorius p. Thomp- son kalbėjo angliškai gyvai, įdomiai, nurodydamas, jog lietuviai Amerikai įne- šė į bendrąjį išdą savo dainą ir poeziją.

Plačiai Vytauto politiką nušvietė p. Leonardas Šimutis "Draugo" redakto- rius. Programą pajvairino parapijos cho- ras, gambiai vadovaujant p. muzikui Kai- lukaičiui.

Vakare 7:30 v. buvo to paties choro patrijotinis koncertas. Dailiai padainavo. Koncertui pasibaigus, jaunimas ir suau- gusieji pasišoko. Svečias.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Kiek kartų galima įgyti visuotinus atlaidus Uždušinėj dienoje? Kiek poterių reikia kalbėti?

A. O—tis, Pittsburgh, Pa.

ATSAKYMAS. Šiemet Uždušinė bus spalį 3 d. Nuo sekmadienio pietų iki pirmadienio 12 v. naktį galima pelnyti visuotinieji atlaidai tiek kartų, kiek sykių aplankysite bažnyčią ir sukalbėsitate po 6 poterių.

KLAUSIMAS. Kodėl katalikės moterys nemoka pagerbti kryžiaus, ar švento paveikslė ir nepamokina vaikų nedėvėti kepurės kambary? F. K., Phila., Pa.

ATSAKYMAS. Tokių nieko gero neišmanančių motinų yra labai maža. Jos nieko nesako savo padykusiems vaikams, nes nežino, kaip reikia pamokyt. Kita vertus, dėvėti kepurė kambary — nėra nuodėmė. Jei kam galvą skauda, tas ne vien kepurę, bet ir keletą rankšluosčių apsvyniojęs galvą vaikščioja. Pagarba yra ne kepurėje, o žmogaus valioje, intencijoje, nors žmonės yra pratę apie pagarbą spręsti iš išorinių ženklų.

KLADSIMAS. — Norėjau siųsti šv. Mišioms auką kunigui, kuris pirmiau buvo mūsų parapijoj, o dabar kitur darbuojasi, bet kaimynai pasakė, kad bus nusikaltimas. Visi sutarėme paklausti "Laivo" patarimo.

"L." skaitytojai iš Cleveland, O.

ATSAKYMAS. — Tamsta, kaip ir visi katalikai esate laisvi duoti auką Mišioms tam kunigui, kuriam norite. Nei kokio nusikaltimo nėra už davimą aukos šv. Mišioms. Tik meilė reikalauja, kad vietos kunigai nebūtų paneigti. Jei jūsų parapijoj nesuspėja šv. Mišių jums norimu laiku atlaikyti, galite siųsti kur tik norite.

KLAUSIMAS. — Esu 28 metų, baigiau jaunas būdamas pradžios mokyklą, o paskui dirbau prie kurpių. Ar galėčiau tapti Marijonu ir misijonieriumi?

P. Ans—tis, Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. — Jeigu Tamsta esi sveikas ir nori likusį gyvenimą pašvęsti Dievo garbei, gyvendamas vienuolyne, galėtum būti priimtas į brolių skyrių. Broliai neina kunigams reikalingo mokslo. Savo amato mokėjimu Tamsta būtum naudingas Marijonams.

KLAUSIMAS. — Noriu duot Gregorinėms šv. Mišioms. Mūsų kunigai nepriima, sakosi negalės atlaikyti. Patarkite kur siųsti, kam ir kokią auką skirti.

P. Brown, Los Angeles, Cal.

ATSAKYMAS. — Galite siųsti Marijonų Vienuolijai, Chicagon. Kadangi Gregorinės Mišios yra laikomos ištisai per 30 dienų po vienas, tai mažiausia auka yra \$30.00. Bet jei galėtumėte ir norėtumėte padaryti didesnę auką, — ji bus panaudota Vienuolijos reikalams. Adresas: Marian Fathers 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

KLAUSIMAS. — Trečios eilės brolis ir sesuo norėtų apsivesti. Jiedu yra giminės. Ką turi daryti?

S. Yukna, New York, N. Y.

ATSAKYMAS. — Tegul jaunas su jaunąja nueina pas savo kleboną ir paprašo jo išrūpinti dispensą nuo giminystės pas vietos vyskupą. Bažnyčios Įstatų kan. 1076 § 2 draudžia panašiams giminėms moterystę, bet atskirais atsitikimais gali būti dispensa nuo to Bažnyčios kanono.

LIETUVOS ŽINIOS

GIRKALNIS, Raseinių Apskr.

1930 metų vasarą Girkalnio bažnyčia pradėta po biškutį aptvarkyti darbštaus kunigo klebono Antano Gečiaus dėka. 1928 metais tapo uždėtas bažnyčiai ir klebonijai vietoj gontų blėkos stogai; parapija tą darbą parėmė kiek katro išgalės leido, o 1930 metuos tapo išmaliavota iš vidaus visa bažnyčia; aptvarkyti altoriai ir supirkti gražūs bažnyčios daiktai vietoj buvusių nudėvėtų. Padaryta virš 30 naujų suolų bažnyčiai. Įėjus dabartiniu laiku į bažnyčią darosi visai kitas vaizdas. Bažnyčia išpuošta, altoriai atnaujinti, žodžiu sakant, visai kita yra tvarka. Bažnyčios maliavojimo darbo pradžią, tiesa, padarė Girkalniškiai (gal būt ir ne girkalniškiai prisidėjo) lietuviai amerikoniai. Suaukojo virš 6,000 litų, kuriuos prisiuntė Girkalnio klebono Gečiaus vardu. Visas atmaliavojimo bažnyčios darbas kainuoja virš 18,000 litų. Tas išlaidas padengė parapijonai! Dabar jau girkalniškiai džiaugias pasipuošę savo medinę bažnytėlę ir seneliai, atėję Dievo pagarbinti, turi kur atsisėsti ir nieko nestumdomi Dievą garbinti!

Pauškas.

Gaisras.

Mažeikiai. Rugsėjo mėn. iš 9 į 10 d. įvyko didelis gaisras, kur sudegė kiaušinių skladas su visu inventorium ir Mažeikių garinė pieninė apdegė. Stogo lotai kazilai sudegė, o pati pieninė mažai ko tenukentėjo. Nuostoliai apie dvidešimt tūkstančių litų. Namai ir skladas buvo po vienu stogu. Turtas nebuvo apdraustas.

“M. L.”

Vyskupai del mokslėvių ateitininkų uždarymo.

Rugsėjo 16 d. Kaune įvyko Lietuvos vyskupų pasitarimas del švietimo ministerijos išleisto aplinkraščio mokslėvių organizacijų reikalu.

Vyskupai del šito aplinkraščio, kuriuo remiamasi uždariant ateitininkus, išsitarė neigiamai ir tuo reikalu apsilankė pas p. Respublikos Prezidentą, ir įteikė memorandumą (rašta).

Prelato T. Brazio laidotuvės.

A. a. prof. ir kompozitoriaus kun. T. Brazio kūnas iš Miuncheno ligoninės buvo parvežtas į Kaišėdorius rugsėjo 16 d. Rugsėjo 18 d. įvyko laidotuvės, į kurias buvo atvykę iš Kauno ir kitur apie 60 aukštų svečių, velionies draugų ir pažįstamų. Jų tarpe buvo J. E. vysk. Reinys, universiteto prorektorius prel. Čėsnys ir kiti. Gedulingas pamaldas atlaikė J. E. Kaišėdorių vyskupas Kukta. Prof. prel. Brazys palaidotas prie naujai pastatytos katedros šventoriuje.

Žasiukas rado rožančių.

Paežeriai. Šiomet rugpiučio mėn. 15 d. vietos kaimo gyventoja p. N. Mačytė eidama į Š. P. Marijos Dangun Ėmimo atlaidus pametė rožančių. Pametusi labai sielojosi, visur ieškojo, meldėsi su graudžia širdžia į šventąjį Antaną, idant Dievas duotų jai jį surasti. Į kelintą dieną žasiukai belesdami žolę nuo namų keletą šimtų žingsnių vienas iš jų jį surado ir radęs atnešė jai į kambarį ir ant grindų padėjo.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.